

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Rationes diuinæ huius prouidentiaë.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

illis illucescere. Tantumque fuit hoc eius desiderium, primo mane eos vocandi: vt, quod ex parte ipsius erat, operam dederit, eodem fauore homines prosequi, quo persecutus est Angelos: ita scilicet dandò illis naturam simul & gratiam, vt idem omninò momentum principium esset vitæ; & sanctitatis. Id enim fecit in paradiso erga primum hominem, eo animi decreto; vt, si is in gratia & iustitia originali, quam acceperat, persisteret, omnes eius posterius eandem essent habituri. Nec postquam ille peccato suo naturam infecerat, oblitus fuit ipse Dominus copiosâ suâ misericordiâ, quæ ex singulari priuilegio vsus fuit erga Virginem sacratissimam: quam in primo conceptionis suæ instanti sanctificauit, vt esset electa vt Sol, in quo nulla vnquâ fuit obscuritas. Ex speciali quoque fauore c *sanctificare* voluit adhuc in maternis vteris manentes, insignes duos Prophetas *Jeremiam* in lege antiqua, & *Magnum d Baptistam* in noua. Præter quos duos casus, ex ordinaria lege omnes homines nascuntur peccatores. Sed quamuis potuisset D.N. omnium iustificationem differre, donec ipsi ad ætatem discretionis peruenirent, & ad illam se præparent: voluit ex infinita sua charitate constituere Sacramenta, quibus in ipsa infantia iustificarentur: quod nunc facit baptismus, muniendo (vt ait S. Dionysius) & armando eos gratia & virtutibus supernaturalibus, vt ab ipsa infantia inciperent esse sancti, & ipsæ virtutes ita herent illis connaturales, vt esset illis facilè postea in eis perseverare. Habet verò aliam valdè singularem prouidentiam ad eos, noua uocatione primo mane vocandos: quando scilicet rationis vsus primùm incipit affulgere: præueniens eos cælestibus suis illustrationibus, vt naturali lumine fideq; infusa, quam habent, vtentes; pergant in innocentia & sanctitate, quam acceperunt. Deus. n. D. N. (vt S. Ioannes ait) est *lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum*. Et quoniam primus proprius hominis ingressus est per vsum rationis: tunc denuò illum illuminat, volens illum iuari & corroborari altero Sacramento, quod est Cõfirmationis: vt, felici pede in mundum ingressus, fugiat malum, & sequatur bonum, quod illi cum auxilijs, quæ ad id in eo conceduntur, innotescit.

§. 1. *Rationes diuinæ huius prouidentie.*

AD duos ordines reducere licet causas & motiua diuinæ huius prouidentie. quædam enim se habent ex parte charitatis ipsius Dei, cupientis perficere opus, quod in infantibus, quos in filios suos & milites accepit, inchoauit; ne excelsam ad eò dignitatem amittant, primoque congressu victi cadant: aliæ sunt ex parte ipsorummet infantium, ob periculum cui exponuntur statim atque ad rationis vsum perueniunt; nisi talibus auxilijs præueniantur.

NA mprimùm, quis non admiretur amorè, quo Christus D. N. paruulos

*Infantes
baptizandi*

*S. Aug. 1. d
civ Dei c. 9
S. Tho. 1. p.
q. 62. a. 3. c.
q. 95. a. 1.*

c Jerem. 1. 5

d Luc. 1. 15

*s. 2. de Eccl:
Hierach.
S. Thom 3.
p. q. 53. a. 6.*

*Pueri con-
firmandi.*

c Ioan. 1. 9.

Marc. 10. 13.
uc 13. 15.
Matt. 19. 13.

Christus
parulis de-
lectatur.

2

Pro. 22. 6

Num. 20.
2. 52.
Leuita ab
infantia
numerati.
d Joel 2. 2.

Matt. 9. 17

3

Iob. 20. 31
Lib. 15. Mo-
ral. c. 5.
Adolescen-
tia neglecta
induratur.
g Gen. 8. 21.

prosequeretur; & que dixit, ac fecit cū eis: *offererēt* (inquit S. Marc.) *illi par-
uulos, ut iungeret illos. discipuli autē cōminabantur offerentibus, ut eos remoueret: i-
pse autē Iesus indignè tulit, q̄ discipuli faciebāt, & ait illis: sinite, paruulos venire
ad me, & ne prohibueritis eos: talium est. n. regnū Dei. Et cōplexans eos, & imponens
manus super illos, benedicebat eos.* quo facto aperire voluit, quāto pere cum par-
uulis & innocētibus infantibus delectaretur; quantoque desiderio teneretur
eisdem in sua viscera immittendū, & potenti sua manu adiuuandū: ut
sancti essent; replens illos cœlestibus suis benedictionibus, ut in omnibus
virtutibus crescentes ad cœlorum regnum peruenirent.

NOUIT benè hic Dominus, recētia vasa diu retinere odorem, & saporem
primi liquoris, quē receperūt: ac propterea vult, infantes baptizari & cōfir-
mari; ut in noua animarū eorū vasa, gratiæ ac virtutū liquorē infundat; ad-
iuuetq; eorundē Sacramentorū subsidio, ut eos cōseruet. Nā ut Salomō di-
xit: *b. adolescens iuxta viā suā, etiā cū senuerit, non recedet ab ea.* Huius etiā figura
fuit, q̄ cū Deo iussisset, *c. numerari omnē summā filiorū Israel, voluit ex vndecim
tribubus numerari à viginti annis & supra, qui possent ad bella procedere:* ex tri-
bu autē Leui, qui diuino cultui in tēplo erāt dedicati, voluit numerari *ab vno
mense & supra:* ut intelligeretur, q̄ ab ipsa infantia eos in suos accipiebat, &
ut eū vitæ modū tūc inciperēt, quē ad finē vsq; vitæ essent habituri. Eodem
quoq; spectat promissio ipsius Dei, q̄ in Euāgelica lege *d. effunderet spiritum
suū* qui per hæc Sacramēta cōmunicatur *super omnem carnem, nō solū super
senes, sed etiā super iuuenes:* implēs vasa carnis tāta copia gratiæ, ut ab ipsa infā-
tia vsq; ad senectutē in ea perleuerarēt. Cū itaq; iuxta ipsi Saluatoris nostri
sententiā, *e. vinū nouū in vtres novos sit mittendū, ut in eis cōseruetur:* plurimū re-
fert, vinū dilectionis Dei, q̄ legis nouæ est, pprium, mitti in vtres novos in-
fātū & paruulorū, priusq; saporē aut odorē prauorū aliorū liquorū accipiāt.

QVĪD verò dicā de Sathanæ calliditate, qui etsi dormire videatur toto
tēpore, quo baptizatus infans vsq; rationis caret: cū primū tamē is incipit
apparere, accedit ad oppugnādū per se, & per nequā suos ministros, impro-
bos sc. socios: ut hæc vasa frangere conetur in tenera illa ætate per culpā ali-
quā lethalē: ut gratiæ liquor, & charitatis vinū, q̄ continebant, effundatur,
& hoc tanto subsidio destituti sensim in grauiora alia peccata præcipitetur,
perseuerantes, & in peius proficientes vsq; ad senectā & mortē, iuxta dictū
cuiusdā amici Iob: *f. ossa impiū implebuntur vitis adolescentiæ eius, & cū eo in pul-
uere dormit, nec gratis ossa nominauit: nā (vt S. Greg. aduertit) caro, eō quod
sit mollis, & humida, & in exteriori corporis parte posita, facillē cōmodum
aut detrimentū sentit ex eō quod tangit: ossa verò eō quod sint duriora, &
ficca, carnibusq; ipsi opera tardiū malum aut bonū recipiūt: sed postquā
receperint, difficilius dimittunt.* In hūc ergo modū, *g. adolescentes instar sunt*

carnis

carnis mollis, *in malū ab adolescentia sua prorsus*: qui vt facile vitiorum vulnera accipiunt, ita ab eis dē facile curantur. & (quemadmodum ait S. Basilius) infirmis mollis ceræ facile possunt viua virtutum imagine obfignari, quod si in deprauatis moribus ad tēpus aliquod progrediantur, ex carne fiunt ossa: indurescunt. n. in illis, & sensim vsq; ad ipsas medullas replētur peccatis valde internis; adeoq; radicatis, vt cum ipsis dormiāt in sepulchro. Nec ibi quidē illorum finis. cū. n. sint anime, quæ æterna est, sōnus cum ipsa descēdūt in infernum: q̄ fuit votū dæmonis ac desiderium: hac via cōtēdētis Ecclesiā & Christianā rempub. labefactare, vt dō ad id impiorum parentum opera: de quibus dicere licet illud Psalmi *h immolauerūt filios suos, & filias suas dæmoniis*. quemadmodum. n. crudelissimi Idololatæ filios suos iugulabant, & super aras torrebant, offerentes illos idolis in sacrificio: Ita hi occasione sunt filijs suis, vt à pueritia dedicēt se dæmonibus, cupiditatum igne inflāmari. quorū supplicium prædixit Ieremias, cū Dei mādato *egressus est ad vallem filii Ennō* in qua horrendum illud sacrificium fiebat: *accepit enim lagūculā siguli testē à senioribus populi & à senioribus Sacerdotū, & cōtrivit lagūculā in oculis eorū, monēs eo facto illos, quod Deus contereret populū illū, & ciuitatem illā, sicut cōteritur vas siguli, quod non potest vltra instaurari.* idque propterea ipsis euenturum, quod filijs suis causā fuissent, vt in grauiā aded scelera laborentur.

Quid itaq; faciat celestis Pater, cum paruulos istos qui per Baptismum eius sunt filij, viderit in tāris periculis cōstitutos? si viderit *h Draconem stantem ante mulierem* (quæ significabat Ecclesiā) *quæ erat paritura: vt cū peperisset filiū eius deuoraret*: quid in quā faciet, nisi in eius subsidium & protectionem mittere *S. Michaelē, eiusq; angelos, vt rapiāt filiū eius ad DEVM & ad thronum eius*: nam *in pusillis præcipuē, Angelos* designat custodes; & ministris Ecclesiæ suæ committit, vt eos etiā defendāt: qui statim natum per Baptismum, Confirmatione corroborat, & nōnunquā ex gratia singulari efficaciter vocat ad suum obsequium, priusquā *malitia mutet intellectum & cor illius* ita vt de illo dici possit. *kosse eius implebuntur virtutibus, quas didicit in adolescentia sua & cū eo in puluere & sepulchro dormient.* perdurābunt enim cum eo vsque ad mortem, & *sequentur illum* etiam vsque ad cælum.

IMPONAMVS finem memorabili illa Ieremiæ sentētia, *bonū est viro, cum portauerit iugū ab adolescentia sua.* quomodo. n. bonum nō esset ab ipsa infātia, Euāgelicę legis iugum portare, q̄ imponitur in Baptismo cum in se cōtineat omnia genera bonorū, vtile, delectabile, & honestū? qd est anime & corpori magis vtile? qd spiritui, & ipsimet carni magis delectabile? aut magis honestū aut sãctū toti homini interiori & exteriori q̄ ab ipsa pueritia sua hoc iugū portare? Et qnā maior felicitas esse potest, q̄ in hoc imitari virū omnium vitiorū, q̄ à primo luę cōceptionis instātū fuit vir, & & tulit hoc iugū, of-

Reg. 15. Fusi.
Platus lib.
3. c. 33.

Pf. 105. 37
Parentes
rudes in
filios.
Ier. 9. 1. 10.

4.
k Apo. 12. 7.

i Mat. 18. 10

k Iob. 10. 11

k Apo 14. 13

5.

i Thre. 3. 27.

Bonum iugum
Christi
ab adoles-
centia.

feres se ad illud portandū vsq; ad mortē; & postquam in porticu Bethlehē natus est, die octauo voluit circumcidi, imponens sibi incomportabile legis antiquæ iugum: vt illi cum honore finem imponeret; nos verò exemplo suo permoueret, ad suauē ipsius iugum à teneris annis portandum: sic enim multò suauius nobis futurum siquidem onus à tenera ætate portatum, ipsa illud portandi consuetudine redditur multò leuius.

§. 2. *Quod adolescens debeat se leuare super se, vt perfectus euadat.*

a Thro; 3. 28

Leuare super se.

VENIAMVS nunc ad illa perfectionis exercitia declaranda, quæ sunt propria adolescentum: quæ expressit ipse Ieremias, cū de eo, qui iugum portat ab adolescentia sua ait: *sedebit solitarius & tacebit: quia leuauit super se, ponet in puluere os suū, si forte sit spes dabit percutienti se maxillā saturabitur opprobriis.* Hæc regula est sanctitatis, quã adolescentēs vsq; ad ipsam senectutem seruare debet: accipientes pro principio & fine, quod Propheta vocat: *leuare super se.* Quod efficitur vocatio diuina præclaris quatuor modis.

1. Obedientia

b Mat. 6. 10.

c Luc. 10. 16. d i Reg 3. 4.

2. Senectus morum Sermon. 1. in die Apolto. Petri & Pauli.

c Isa. 65. 0. Puer centum annorum.

a Sap. 4. 0.

3 Tob. 1. 4.

PRIMVS est **O**BEDIENTIÆ perfectæ: cuius iugum, si ab adolescentia sumatur, ceruicem domat *iudicii* proprii: & propria *voluntatis*; efficitq; vt spiritus super vtrumq; ascendens, eos calcet ac proculcet; faciatq; obedire, & subijcere se Deo, modo quodã plus quã humano: ita vt: quemadmodum ipse Saluator docuit) homo adhuc viuens *b in terra*, eleuet se, *ad voluntatem* diuinã exequendã cū ea excellētia & perfectione, qua, qui sūt in cælo eã exequuntur. & eodē modo efficit vt parētib; obediāt, Pædagogis, Magistris, ceterisq; Prælati, & superioribus: eleuās spiritū, vt eos nō tanquã homines intueatur, sed tanquã Dei locū tenētes: qui de eis dixit: *c qui vos audit, me audit.* Et cū cepit agere cū d *Samuele* puero, quater eū *vocauit* voce valdē simili voci Magistri & Prælati eius Heli, vt intelligeret in posterū: vocē, quæ videtur esse Prælati esse vocē Dei; & vt tali obediēdū esse. quæ admodū c. 9. Fusi⁹ dicitur.

HINC oritur *secundus modus*, quo se adolescens eleuat super se vt sit inquam, plus quã adolescens; non ætate, sed sanctitate ita vt cū sit ætate puer, sit virtute vir & sentiens in se (vt ait S. Bern.) iuuenilis ætatis æstus, accendat ad grauitatem moresque seniorum. abijciens scilicet quod erat; & assumens quod non erat, per virtutem diuinæ vocationis ipsum præuenientis, & ad id adiuuantis. Nam quemadmodū dæmon habet aliquos ætate quidem senes, sed moribus iuuenes: de quibus dicit Isaias, quod *e peccator centum annorum maledictus erit*: ita **D**EVS Dominus noster vult multos habere: qui, cū ætate sint pueri, sint moribus senes. Propterea enim dixit Sapiens *fatatē senectutis esse vitam immaculatam*, qua adolescens affurgit ad opera & exercitia gloriofiora, quã atas & vires eius exigunt. sicut de S. Tobia dicitur, quod *g cum esset iunior omnibus in tribu sua, nihil tamen puerile gessit in opere*: quia in omnibus se virum ostendebat perfectum. Omitto